

Naar alle Dørene saaledes stod aabne, gjorde den lange Flugt af Værelser med deres kostbare Møbler, gamle Porcelæner og store Malerier et festligt og overordenlig velhavende Indtryk. De fleste af Møblerne og alle Kunstskattene stammede fra Oldefaderen, den gamle Konferensraad, der havde bragt dem hjem fra sine mange Rejser omkring i Evropa. Han havde været Direktør for Øresundstolden paa en Tid, da denne som en eventyrlig Kværn malede Guld op fra Havets Bund baade til Statskassen og til adskillige private Lommer. Han havde her paa Storeholt indrettet sig en Sommerbolig, og endnu gik der Sagn paa Egnen om hans fyrstelige Rejser i firspændige Vogne til og fra København eller Hamburg. For at komme hurtigt afsted skiftede han Heste hver anden Time og lod sig om Aftenen føre af Forridere med Fakler.

Under hans Sønsøn — Professorens og Jægermesterens Far — fik Kreditforeningen sit første Pant i Storeholt, og efter at Jægermesteren havde overtaget Gaarden, var det eventyrlige Guld med stigende Fart rullet tilbage til Fandens Pengemølle.

Endnu engang var dog Terminen lykkeligt omsejlet. Jægermesteren sov trygt som et Barn indtil højt op paa Formiddagen uden at lade sig vække hverken af Solen eller de fede fynske Fluere, endsige af Arbejdsklokken ovre i Avlsgaarden. Til Morgenmaaltidet mødte heller ikke Professoren. Husets Damer drak Teen alene.

Bagefter fulgtes Fru Bertha og Jytte ind til Lands-